

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2714/94 НА КОМИСИЯТА

от 8 ноември 1994 година

за изменение на Регламент (ЕИО) № 2054/89 относно определянето на
подробни правила за прилагането на системата на минимална цена при внос
за стафидите

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 426/86 на Съвета от 24 февруари 1986 г. относно общата организация на пазара на преработените продукти от плодове и зеленчуци¹, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1490/94 на Комисията², и по-специално член 9, параграф 6 от него,

като има предвид, че член 2, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2054/89 на Комисията³, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3821/92⁴, определя условията, при които средно претеглената стойност на цените на препродажба на стафидите се счита за цена при вноса; като има предвид, че за да се избегне изкуственото намаляване на защитата, следва да се предвидят митнически такси при вноса, съответстващи на вносните мита и косвените данъци, действително платени при вноса, да се приспадат от регистрираните цени на препродажба; като има предвид, че член 2, параграф 6 от този регламент дефинира понятието „краен потребител“; като има предвид, че производителите, които незабавно поставят продукта в опаковки, не могат да бъдат обхванати от това понятие, дори и ако такова опаковане и резултатите от представянето на промяна в кода по КН, не могат да се считат за преработване за целите на въпросните разпоредби;

като има предвид, че член 6 от Регламент (ЕИО) № 2054/89 предвижда специална процедура за контрол; като има предвид, че натрупаният опит доказва, че в случай на прилагане на тази процедура, следва да се разреши пускането на стоките в свободно обращение само след депозирането на гаранцията, предвидена в член 248 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. относно определянето на разпоредби за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно установяването митническия кодекс на Общността⁵, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2193/94⁶; като има предвид, че тази гаранция следва

¹ ОВ L 49, 27.2.1986 г., стр. 1.

² ОВ L 161, 29.6.1994 г., стр. 13.

³ ОВ L 195, 11.7.1989 г., стр. 11.

⁴ ОВ L 387, 31.12.1992 г., стр. 24.

⁵ ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.

⁶ ОВ L 235, 9.9.1994 г., стр. 6.

да се изисква ако митническите власти имат съмнения относно реалната цена при вноса, дори преди проверките, предвиден в упоменатия член 248; като има предвид, че в случая на последващи проверки, следва да се уточни, че са предприети стъпки за събирането на данъците, дължими съгласно член 220 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно установяването на митническия кодекс на Общността⁷; като има предвид, че освен това следва да се уточни, че се изплаща лихва за дължимите мита в рамките на всички процедури по контрола;

като има предвид, че член 7, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2054/89 определя условията, при които може да се приеме, че минималната цена при вноса е спазена; като има предвид, че натрупаният опит показва, че за да се избегне нарушаване, е необходимо да се отчетат действително платените митнически такси при вноса и разходите за всяка обработка, на които е бил подложен внасяният продукт след вноса му и преди продажбата му на крайния потребител;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет по преработените продукти от плодове и зеленчуци,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) 2054/89 се изменя, както следва:

1. Член 2 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато се установи, че цените на препродажба, пряко или чрез търговски посредници, след приспадане на действително платените вносни мита, са по-ниски от минималната цена за повече от 15% от внесената пратка, средната претеглената стойност на тези променени цени се счита за цената при вноса.”;

б) параграф 6 се заменя със следното:

„6. По смисъла на настоящия регламент крайният потребител е или производител, който използва въпросния продукт с цел преработването му, освен пакетирането му, в продукт под код по КН различен от този, вписан в декларацията за пускане в свободно обращение, или търговецът на дребно, който продава продукта изключително на потребители.”;

⁷ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

2. Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

1. Когато митническите власти имат основателни съмнения, че цената, вписана в декларацията за пускане в свободно обращение отразява реалната цена при вноса, те разрешават пускането в свободно обращение само след като вносителят е депозирал гаранцията, предвидена в член 248, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93, плюс лихва за период от шест месеца, посочен във втората алинея. Приложимият лихвен процент е този, който е в сила съгласно националното законодателство за събирането на дължимите суми.

Вносителите разполагат с шестмесечен срок, в рамките на който да докажат, че продуктът е бил продаден при условия, които гарантират спазването на минималната цена при вноса. Неспазването на срока води до загубата на гаранцията, без това да накърнява параграф 2.

2. Срокът, предвиден в параграф 1, може да бъде удължен от компетентните власти с максимум три месеца по надлежно обосновано заявление от страна на вносителя, и при условие че гаранцията е съответно променена.”;

3. Член 7, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Минималната цена при вноса се смята за спазена ако вносителят предостави доказателство за минимум 95% от внесената пратка, че на всички етапи от търговията, включително продажбата на крайните потребители, продуктът е бил продаван по цена поне равна на минималната цена при вноса, след приспадане на действително платените митнически такси при вноса. Ако продуктът е бил подложен на обработка след пускането му в свободно обращение и преди продажбата му на крайния потребител, разходите по такава обработка се отразяват в цената по продажбата на крайния потребител.”;

4. Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

Ако при проверките компетентните власти открият, че минималната цена при вноса не е била спазена, те събират дължимите мита съгласно член 220 от Регламент (ЕИО) № 2913/92. При определянето на размера на митата, които да се съберат или остава да бъдат събрани, те отчитат лихвата, начислявана от датата на пускане на стоките в свободно обръщение до тази на събирането. Прилаганият лихвен процент е този, който е в сила съгласно националното законодателство за събирането на дължимите суми.”

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 8 ноември 1994 година.

За Комисията:

René STEICHEN

Член на Комисията